

centese gedaan; er was weinig of geen slijm verwijderd, en den volgenden dag spoot ik door den catheter eenige druppels van eene 1 pCt. oplossing van kali in het oor, waarop hevige pijn pijn volgde, en zich langzamerhand eene trigeminus-neuralgie aan die zijde ontwikkelde, die eerst na twee of drie weken geheel genezen was. Wel bestond er dispositie tot neuralgiën bij den patient, die herhaaldelijk aan ischias geleden had, maar het is toch een wenk om na eene paracentese, zoolang de wond niet genezen is, alle schadelijke prikkels zooveel mogelijk buiten te sluiten. Die gevallen waar na eene onder behoorlijke voorzorgen verrigte paracentese, ook maar ligte ontstekingsverschijnselen volgen, zijn intusschen zoo zeldzaam, dat zij de kunstbewerking volstrekt niet op zichzelf als gevaarlijk kunnen doen beschouwen, en dat zij niets ontnemen aan de hooge waarde, die zij in de tegenwoordige oorheekunde bezit.

Amsterdam, Juni 1874.

Dr. GUYE.

WETENSCHAPPELIJKE MEDEDEELINGEN.

BEHANDELING DER DIPHTHERITIS MET IJS. — Reeds in 1870 schreef JACOBY te New-York, dat sedert een reeks van jaren zijn plaatselijke behandeling van croup en diphtheritis bijna uitsluitend in het in- en uitwendig gebruik van ijs bestond, en wel bij hevige aandoening van den pharynx bepaaldelijk in het inwendige gebruik (*Medical Record*, 1870, blz. 289); ook sommige europeesche geneeskundigen maken gewag van het ijs, o. a. NIEMEIJER, maar deze raadde tevens aan eens of tweemaal daags te cauteriseeren, waarbij evenwel de goede werking der ijsbehandeling niet wint. Aan een opstel van Dr. G. MAYER over dit onderwerp in het *Jahrbuch für Kinderheilkunde*, VII, 1874 4, ontleent Ref. enkele practiesch niet onbelangrijke zinsneden, en wel in aansluiting aan een referaat in het *Tijdschrift*, 1871, blz. 51.

Van Februari 1873 tot Maart 1874 heeft MAYER ongeveer zestig kinderen, lichter en zwaarder aangetast, consequent met ijs en ijswater met gunstig gevolg behandeld, behalve een vijfjarigen knaap, dien ook de tracheotomie niet kon redden. Gedurende de eerste twee of drie dagen, in de hevige gevallen ook langer, werden aanhoudend nacht en dag kleine stukjes ijs in den mond geschoven, en bovendien zooveel mogelijk ijswater in kleinere of grootere hoeveelheden gedronken. Zelfs zeer jonge kinderen van acht tot tien maanden kan men gemakkelijk ijswater theelepelsgewijs in de keel gieten; zoo zag MAYER bij een kind van negen maanden met uitgebreide geele membranen reeds den tweeden dag ophouden der koorts en verbetering der plaatselijke verschijnselen: de moeder had dit kind den eersten nacht om de een à twee minnten ijswater laten drinken.

Wat de intensiteit en de duur der afkoeling van de keelengte betreffen, zoo is de werking van het drinken van ijswater sterker dan het slikken van ijsstukken, welke meestal meer op de tong worden gehouden. De kinderen stribbelen wel is waar meestal tegen herhaald drinken en slikken van ijs, en verkiezen vooral des nachts met rust gelaten te worden, toch gelukt het bij volharding meestal, althans de twee eerste dagen; bovendien kan door suiker, frambozen- of citroensap, of ook door rooden

wijn het ijswater smakelijk worden gemaakt. Is geen zuiver ijs te bekomen, dan plaatse men het drinkwater in een mengsel van ijs en keukenzout.

Zeer dikwijls wordt reeds den tweeden dag bij consequente ijsbehandeling belangrijke verbetering waargenomen der locale verschijnselen, kennelijk aan het spoedig ophouden der koorts; maar ook in zware gevallen duurt deze niet veel langer dan vijf tot zeven dagen, terwijl men bij andere methoden, vooral na cauterisaties, meermalen een langdurig slepend verloop ziet. Begint de beterschap, dan kan het kind meer rust worden gegund, maar het is altoos raadzaam van het ontwaken tot de toediening van ijs te profiteeren.

Slechts tweemaal zag MAYER sterke zwelling der halsklieren, en liet toen ijsbuidels als een das om den hals slaan.

Ref. voelt zich genoopt nog een enkele opmerking hierbij te voegen. Gelijk reeds is gezegd, is MAYER een verklaard tegenstander der cauterisaties bij diphtherie; toch meent hij, dat ze wellicht met vrucht aangewend kunnen worden bij de folliculaire tonsillair-angina, haar zoo gelijk en zoo verwant [en zoo dikwerf met haar verward]. Maar gelijk men weet, is de cauterisatie bevorderlijk aan de ontstekingsachtige zwelling van het slijmvlies, en dus eerder na- dan voordeelig, en kan dan ook gerustelijk ontbeerd worden. Zóó moeielijk kan men zich aan sleur en slender onttrekken.

R. KRUL.

B E R I C H T E N .

BUITENLAND.

PARIJS. — De injectie van het chloral in het bloed met een ongunstig gevolg door CRUVEILHIER ter bestrijding van den tetanus traumaticus beproefd, werd voor korten tijd wederom door Dr. ORÉ te Bordeaux ter verkrijging der narcose bij de verwijdering van een sequester uit het hielbeen, uitgevoerd. ORÉ koos daarvoor eene oplossing van 10 gram chloral op 30 gram water en injecteerde daarvan 15 gram in de ader. De ader werd niet van te voren ontbloot of verwond, maar eene fijne gouden canule met voorzigtigheid in hare holte gestoken. ORÉ beweert, dat er op die wijze geene phlebitis of thrombosis ontstaan kan, dat de anaesthesie langzaam zich ontwikkelt, dat zij niet tot eene gevaarlijke hoogte klimt en dat zij in tegenstelling met de chloroformnarcose door de inademing verkregen, zeer gemakkelijk door de electricische inductiestroom kan verstoord worden. Dr. ORÉ gaat zoo ver dat hij zich op zijne waarneming beroepende de „injection intra-veineuse” van het chloral boven de inademing der chloroforme durft aan te bevelen. De mededeeling van ORÉ werd echter in plaats van met bewondering met verontwaardiging in de Société de Chirurgie begroet. Het was vooral LEFORT, die haar als een verachtelijk feit kenschetste. Eene dusdanige proefneming kan volgens zijne woorden slechts uit eene diepe minachting van het menschelijk leven en eene laakbare roekeloosheid voortspruiten. Het werd volgens vele sprekers meer dan tijd om den gevaarlijken weg der experimenteele therapie, welke alleen op de resultaten van het vaak gebrekkige experiment op het dier berust, te verlaten en niet zoo spoedig aan de resultaten door „les expérimentateurs d’amphithéâtre” verkregen een goedgunstig oor te verleen.

— De Pharmaceut VIGIER heeft in het *Bulletin Thérapeutique* van 15 Junij wederom op de reeds vroeger toegepaste behandeling der ulceratiën en zwerende wondvlakten met klei, de aandacht gevestigd. Het door hem aangegeven „epithème argileux”